
**Lag
om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank;**

SFS 1995:969

Utkom från trycket
den 29 juni 1995

utfärdad den 21 juni 1995.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 12, 13, 19, 23, 41 och 52 §§ i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank skall ha följande lydelse.

I 12 § I valutapolitiskt syfte får Riksbanken

1. köpa, sälja och förmedla utländsk valuta, utländska statspapper, andra lätt omsättningsbara skuldebrev i utländsk valuta och guld samt rättigheter och skyldigheter som anknyter till nämnda tillgångar,

¹ Prop. 1994/95:150, bet. 1994/95: FiU20, rskr. 1994/95:447.

2. ge ut egna skuldebrev i utländsk valuta för de ändamål som avses i 1 § andra stycket lagen (1988:1387) om statens upplåning.

13 § I valutapolitiskt syfte får Riksbanken ta upp utländsk kredit och kredit i utländsk valuta, bevilja kredit till annan centralbank och till Internationella valutafonden, bevilja kredit inom ramen för verksamheten i Banken för internationell betalningsutjämning samt bevilja kredit för Europeiska unionens system för medelfristigt finansiellt stöd.

Efter medgivande av riksdagen får Riksbanken i valutapolitiskt syfte bevilja kredit till andra internationella finansorgan som Sverige är medlem i och sluta avtal om långsiktiga internationella låneåtaganden.

Riksbanken får också efter medgivande av riksdagen av egna medel tillskjuta insatskapital i Internationella valutafonden.

19 § I penningpolitiskt syfte får Riksbanken

1. köpa, sälja och förmedla svenska statspapper, andra lätt omsättningsbara skuldebrev samt rättigheter och skyldigheter som anknyter till sådana tillgångar,

2. ge ut egna skuldebrev.

23 § Riksbanken skall ta emot betalningar till och göra utbetalningar för staten.

Riksbanken får ta emot inlåning från staten.

Riksbanken får inte bevilja kredit till eller förvärva skuldförbindelse direkt från staten, annat offentligt organ eller institution inom Europeiska unionen.

Riksbanken får dock inom ramen för övriga bestämmelser i denna lag bevilja kredit till och förvärva skuldförbindelse från kreditinstitut som ägs av staten eller annat offentligt organ.

41 §² Av fullmäktige avgörs

1. frågor om föreskrifter som riktar sig till enskilda,

2. frågan om fastställande av arbetsordning samt andra viktigare frågor om Riksbankens organisation och arbetsformer,

3. frågor om systemet för att bestämma kronans värde i förhållande till andra valutor,

4. frågor om riktlinjer för förvaltningen av de tillgångar som anges i 11 §,

5. frågor om viktigare internationella kreditavtal,

6. frågor om diskonto och om räntevillkor vid ut- och inlåning enligt 18 § första stycket samt villkor vid utlåning enligt 18 § andra stycket,

7. frågor om viktigare rekommendationer till eller överenskommelser med kreditinstitut,

8. frågor om kassakrav och särskild avgift när kassakrav inte uppfylls,

9. frågor om räntevillkor på statens konto,

10. frågor om förvärv av aktier eller andelar enligt 24 §,

11. viktigare frågor om ackord, avskrivning, nedsättning eller eftergift av fordran,

12. frågor om upprättande av personalförteckning, om beslut som avses i 37 § samt om tillsättande av tjänster som riksbanksdirektör, avdelningschef eller regionchef,

13. frågor om skiljande från annan anställning än provanställning eller om skiljande från uppdrag eller om disciplinansvar, åtalsanmälan, avstängning eller läkarundersökning,

14. frågor om vilken personal och vilka uppdragstagare som skall åläggas anmälningsskyldighet enligt 38 § andra stycket,

15. övriga frågor som enligt denna eller annan lag skall avgöras av fullmäktige, samt

16. frågor som fullmäktige finner vara av större vikt eller som riksbankschefen hänskjuter till fullmäktige.

Ärenden som inte skall avgöras av fullmäktige avgörs av riksbankschefen. I den mån sådana ärenden inte är av det slag att de behöver prövas av riksbankschefen, får de avgöras av annan tjänsteman enligt vad som anges i arbetsordningen eller i särskilda beslut.

52 §³ Den särskilda avgiften enligt 51 § skall svara mot en ränta på underskottet för varje dag som uppgår till två gånger den utlåningsränta som Riksbanken tillämpar vid beviljande av kredit till bankinstitut enligt 18 § första stycket.

Om det finns särskilda skäl, får avgiften sättas ned helt eller delvis.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

Per Håkansson
(Finansdepartementet)

³ Senaste lydelse 1990:1150.